

BIBLIOTECI PERSONALE ALE FEMEILOR DIN FAMILIA NOBILILOR CSÁKY*

JANA CABADAJOVÁ
Biblioteka Națională a Slovaciei, Martin

Noble Csáky Women and their Libraries ABSTRACT

The aim of this paper is to point out the fact that women, whose role was often neglected, had an irreplaceable place in the building of noble libraries. In the past, these book collections were not given much attention because they were looked down upon. Above all, it was about noble libraries, and in the past, they were condemned on principle, as a bourgeois pastime. Also, in the Slovak National Library, these prints were removed from the Slovak National Library core collection in the past and included in the reserve holdings. Since 1996, the reconstruction of these collections, which were discarded in the past, has been ongoing. In recent years, we have also managed to reconstruct several libraries that were owned by women from the important Hungarian Csáky family. At first, we thought it was one library of the Csáky family from the mansion in Spišský Hrhov, but later we understood that more libraries were confiscated from the other Csáky mansions in the 1950s and taken to Matica slovenska in Martin, today Slovak National Library. The reconstruction is not yet finished, but today we can already say that these book collections were built and cared for mainly by women from the Csáky family. The largest part of the books belongs to Countess Anna Normann Ehrenfels Csáky and her daughter Marianne Csáky from Spišský Hrhov. However, we also identified the collections of other Csáky women, for example, Anna Bolza Csáky from Bijacovce, who was the wife of the Hungarian Minister of Culture and Education, Albín Csáky. The books of Countess Irma Könnigség, the close and favourite niece of László Csáky, the Spiš and Ugoč region county administrator and an important Hungarian politician in the 19th century. Other book collections in the Csáky library belonged to Louise Csáky and her daughter Lujza Dessewffy from Fintice, Leontína Csáky Eszterházy, Christine Csáky, Viera Normann Csáky etc., we will also mention the book collection of Štefan Csáky's wife Julia Csáky, née Erdödy, which ended up in the County Library in Arad.

Cuvinte-cheie: familia Csáky, biblioteci istorice aparținând femeilor, biblioteci nobiliare, reconstituiri ale bibliotecilor istorice, registre de proprietate

Key words: Csáky family, women historical libraries, noble libraries, reconstructions of historical libraries, possessory records

În anul 1996 a început, la Biblioteka Națională a Slovaciei, cu sediul la Martin, reconstituirea bibliotecilor istorice din fondurile de rezervă. Este vorba despre cărți care în trecut au fost îndepărtate din fond, fiind considerate dubluri fără interes. Fondul nu a fost cercetat din punctul de vedere al conținutului, crezându-se că este vorba despre de o literatură de mâna a doua, fiind mutat în

* Traducerea textului din limba slovacă în limba română a fost realizată de către dr. Andreea Mârza.

subsolul bibliotecii. Acesta conținea în special romane, literatură de călătorie și beletristică din secolele al XVIII-lea – al XIX-lea. Aceste cărți au fost îndepărtate și dintr-un alt motiv: aproape în întregime au fost aduse la Biblioteca Națională în anii '50 ai secolului trecut din diferite castele de pe teritoriul Slovaciei. Era vorba de biblioteci nobiliare, iar în a doua jumătate a secolului al XX-lea nu dădea bine să se scoată la lumină ceva ce avea legătură cu nobilimea. Abia din anii '90 am putut cerceta aceste biblioteci nobiliare îndepărtate anterior și, la o privire mai atentă, am aflat că proprietățile sau administratoarele multora dintre ele erau femei. Pentru această cercetare am ales doar bibliotecile femeilor din familia Csáky, deoarece femeile din această familie se mișcau în cercurile nobilimii superioare, erau educate, cunoșteau cel puțin patru limbi și mai multe dintre ele au deținut propriile colecții de carte. La începutul cercetărilor am presupus că este vorba de o singură și mare bibliotecă familială, dar, pe parcurs, în momentul prelucrării și găsirii altor cărți¹, ne-am dat seama că ne aflăm în fața mai multor biblioteci de dimensiuni mai mici.

Familia Csáky a făcut parte din cele mai importante familii nobiliare din regatul Ungariei încă din secolul al XIV-lea. Primul membru al familiei a fost menționat deja în anul 1366²; este vorba de Ladislau de Peleş (Pilisky)³. Potrivit surselor arhivistice în anul 1366, a dobândit moșiile Adrian (Adorján)⁴ din scaunul Satu Mare și Cheresig (Korosszeg, Körösszeg, Keresszégh)⁵ din scaunul Bihor. A început să folosească numele moșiilor dobândite ca titlu de noblețe⁶. Pe lângă proprietățile din scaunele Satu Mare și Bihor, membrii familiei Csáky au deținut și alte proprietăți în Transilvania, dar și în Ungaria și Slovacia. Mulți dintre ei au dobândit înalte funcții bisericești sau au fost importanți demnitari. Doamnele din familie au ajuns prin căsătorie în cele mai înalte cercuri ale nobilimii maghiare și austriece. Totuși niciun membru al familiei Csáky nu a deținut titlul de principe al Transilvaniei.

Întemeietorul extinsei ramuri slovace este considerat căpitanul transilvan Ștefan Csáky (1560-1605), care în anul 1603 a obținut cetatea Šariš, împreună cu toate moșiile ce îi reveneau. Proprietățile de pe teritoriul de astăzi al Slovaciei au fost extinse de fiul său, Ștefan (1603-1662), care s-a căsătorit cu Eva Forgách, nepoata lui Alexius Thurzó și a Barbarei Zrinyi. În anul 1636 a murit Mihail Thurzó, ultimul membru pe linie masculină al importantei familii Thurzó din Spiš, care a lăsat prin testament toate bunurile sale Evei Forgách, ruda sa. Așa au ajuns și în posesia multor proprietăți în Spiš ale familiei Thurzó (cetatea Spiš cu moșiile

¹ Reconstrucția bibliotecii continuă.

² Arhiva de Stat din Levoča, Inventarul arhivei Csáky – Hodkovce, p. 1.

³ Sat în județul Satu Mare.

⁴ Azi localitate componentă a orașului Livada, jud. Satu Mare.

⁵ Sat în județul Bihor.

⁶ Membrii familiei folosesc de secole, dar și astăzi titlul „Graf Csáky de Körösszeg et Adorján”.

ce-i reveneau), împreună cu titlul de comite de Spiš pe care l-au folosit până în secolul al XX-lea. În anul 1651 Ștefan a obținut o nouă donație pentru cetatea Spiš și pentru moșiile care îi aparțineau, donație care certifica proprietățile cetății ca fiind ereditare nu doar pe linie masculină, ci și pe linie feminină⁷.

Pe parcursul secolului al XVII-lea, urmașii lui Ștefan au trăit în cetatea din Spiš și au administrat proprietățile familiei care cuprindeau pe lângă cetate și 11 localități⁸, 16 sate din regiunea Spiš⁹, moșia alodială Trst'any, vama, fabrica de bere și moara de la poalele cetății Spiš, precum și vaste proprietăți din Šariš și Zemplín¹⁰. Cel mai tânăr fiu al lui Ștefan, Ladislau (1640-1708), s-a mutat în Transilvania pe proprietățile familiei, dar ceilalți doi fii, Francisc și Ștefan, s-au implicat activ în evenimentele politice și sociale din regatul Ungariei, în special în cele de pe teritoriul de astăzi al Slovaciei. După deconspirarea lui Francisc ca membru în complotul organizat de palatinul Francisc Wesselényi împotriva familiei de Habsburg, ramura sa din familie a pierdut întreaga moștenire, iar fratele său, Ștefan (1635-1699), i-a luat locul în funcția de comite de Spiš, iar mai târziu a obținut și întreaga avere confiscată a lui Francisc. După suprimarea rebeliunii lui Emeric Tököli, împăratul l-a ridicat pe Ștefan la funcția de general și a fost numit și *comes curialis*, devenind consilier de taină al împăratului. A fost căsătorit de trei ori și a avut 26 de copii¹¹, situație care a dus, la moartea sa, în anul 1699, la fărâmițarea averii. Urmașii și-au împărțit întreaga avere în anul 1702, fapt ce a dus la apariția a cinci ramuri Csáky în Slovacia – de Iliášovce, care, la începutul secolului al XIX-lea, s-a unit cu cea de Kluknava, următoarea ramură a fost cea de Hodkovce, de Bijacovce și de Košice-Trenčín. Au părăsit cetatea Spiš, chiar dacă au deținut-o până în anul 1945, lăsând acolo un mic detașament¹². Pe proprietățile moștenite și-au ridicat castele. Urmașii pe linie masculină au deținut importante funcții bisericești, militare și politice și și-au administrat domeniile. Soțiile s-au preocupat de literatură, muzică, arte frumoase, adesea au pictat ele însele, au mers la teatru și la opera din Viena și, în conformitate cu spiritul vremii, le-a plăcut să citească și și-au organizat biblioteci.

Dintre doamne, o amintim pe Iulia, născută Erdödy (1747-1809), soția lui Ștefan Csáky (1741-1810), ultimul proprietar al ramurii Csáky din Iliášovce și

⁷ Vezi on line <https://www.hrady-zamky.sk/panovnici/122-csaky/> (accesat 12.04.2024).

⁸ Hrabušice, Veľký Slavkov, Spišský Štvrtok, Mlynica, Žakovce, Smižany, Iliášovce, Odorín, Danišovce, Harichovce, Kurimany, cinci orașele miniere – Gelnica, Smolník, Mníšek nad Hnilcom, Švedlár, Štós.

⁹ Helcmanovce, Bijacovce, Dúbrava, Žehra, Beharovce, Kojšov, Domanovce, Bystrany, Baldovce, Hincovce, Hodkovce, Olšavka, Harakovce, parte din moșiile din Granc și Vítkovciach.

¹⁰ MV SR, ŠA Levoča, Inventarul arhivei Csáky – Hodkovce, p. 1-2.

¹¹ Csáky család, (Keres-szeghi, gróf). Vezi on line la <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Nagyivan-nagy-ivan-magyarorszag-csaladai-1/harmadik-kotet-1435/csaky-csalad-keres-szeghi-grof-1644/> (accesat 12.04.2024).

¹² Menclová 1957, p. 151-153.

Kluknava. Iulia iubea literatura și arta de orice fel, iar Ștefan avea preocupări de peisagistică. Formau o pereche similară celor din romanele franțuzești pe care contesa le colecționa și le citea cu plăcere. Ștefan s-a cunoscut cu Iulia în timpul studiilor la Viena și s-au căsătorit în anul 1764, iar după întoarcerea la Iliášovce a încercat să înfrumusețeze casa familiei. Din dragoste pentru frumoasa sa soție, Iulia, a început în anul 1773 să construiască reședința Sans Souci în doi ani, transformând împrejurimile într-o grădină și parc de poveste; a fost un târâm de vis, grădina era înconjurată de o pădure de molizi într-o deplină singurătate¹³. Se organizau acolo serate bogate, discuții filozofice cu prietenii, dar și serbări populare. Din mai multe surse se știe că Iulia avea în saloanele de la Sans Souci biblioteca. Sándor Eckhardt amintește câteva cufere și etajere cu cărți, dar precizează că sediul bibliotecii, cu mai mult de 5000 de volume, era mic, iar Sans Souci era folosit mai degrabă ca o reședință de la țară¹⁴. Reședința lor principală era castelul de la Humenné, unde, în salonul de acolo, își avea Iulia biblioteca. Cărțile îi erau aduse de un negustor din Kežmarok de la Viena și Pesta, iar la cererea ei erau legate în piele cu motive de aur, tipice Iluminismului, în atelierul lui Kollár și Höfer din Levoča¹⁵. Deținea, în special, romane franțuzești de secolul al XVIII-lea, poezie, lucrări de istorie și filozofie, în special ale lui J. B. Voltaire și J. J. Rousseau, care erau citite cu mare plăcere de contesă. Au trăit o viață în conformitate cu idealurile gândirii iluministe de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, au avut și probleme financiare, și infidelități care au dus la sfârșitul tragic și la despărțirea soților. Ștefan s-a mutat definitiv la Humenné, iar Iulia a plecat la Bratislava, la tatăl său.

Dezamăgit, Ștefan a vândut biblioteca și toate cele ce îi aminteau de Iulia. Despre soarta bibliotecii aflăm din studiul Olgăi Granasztói, care a relatat că o parte din biblioteca Iuliei Csáky se află în fondurile Bibliotecii Județene „Alexandru D. Xenopol” Arad, unde a ajuns ca parte a fondului de carte al bibliotecii Asociației Literare Kölcsey, întemeiată la Arad în anul 1881¹⁶. O. Granasztói discută și cercetarea lui S. Eckhardt de la Arad, cel care a descoperit că o parte din colecția de carte a asociației era formată și din colecția familiei Atzél, pe care, în anul 1905, a vândut-o Péter Atzél, nepotul lui István Atzél, proprietarul inițial al bibliotecii¹⁷. Eckhardt a găsit la Arad, în inventar, și informația potrivit căreia Atzél a cumpărat peste 5000 de volume de cărți în limba franceză între 1810 și 1815. Totodată, a găsit și catalogul manuscris intitulat *Catalogue des livres*

¹³ Vezi online Sans Souci Iliášovce: <http://www.sanssouci.sk/historia/stefan-caky-a-julia/> (accesat 14.03.2024).

¹⁴ Eckhardt 1917, p. 10-11. Vezi și online: <https://real-eod.mtak.hu/8229/1/234.213.pdf> (accesat 14.03.2024).

¹⁵ Klimeková 2023, p. 136-142.

¹⁶ Granasztói 2007, p. 88.

¹⁷ *Ibidem*.

francoise et italiens, în care se găsesc numai cărți în franceză împărțite tematic (istorie, filozofie, poezie, dicționare, literatură de călătorie etc.). Sub fiecare grupă tematică se află semnătura Iuliei Csáky, iar la sfârșitul listei – textul „Sämtliche Bücher bestehen in Bände 5160 ... Juliana Csáky gebohrne Erdödy”¹⁸. La finalul studiului, S. Eckhardt scria că „Sans Souci a ajuns ruină, casa din Humenné a fost arsă, doar aceste cărți au rămas ca amintirea unui secol fără griji în care s-a citit cu atâta plăcere și entuziasm față de ideile moderne”¹⁹.

Fig. 1 – Sihăstrie cu un turn cu clopot. Autor: Anna Normann Csáky, 1871
(Spišské múzeum Levoča)

În anul 1809 Iulia a murit la Bratislava, iar un an mai târziu murea, fără urmași, și Ștefan. La moartea lui, restul averii, împreună cu cărțile semnate „Stephanus Csáky”, intra în proprietatea rudei sale Vidor (Hilárie) Csáky (1850-1932), fiul lui Augustin Csáky din Hodkovce. În anul 1885, V. Csáky a cumpărat moșia Spišský Hrhov (numită și Gergew sau Gyrgow) de la Gustáv Görgey, a ridicat acolo un castel neobaroc unde s-a mutat cu soția sa, contesa Anna Normann Ehrenfels Csáky (1854-1927). Vidor s-a preocupat în special de administrarea

¹⁸ Eckhardt 1917, p. 10-11. Astăzi poate fi identificat în fondul Bibliotecii Județene „Alexandru D. Xenopol” Arad. Vezi online <https://clasate.cimec.ro/Detaliu.asp?tit=carte--Catalogue-des-livrees-francoise-et-italiens&k=889C3CFCC3E544979589E9CFA75E029F> (accesat la 05.05.2024).

¹⁹ Eckhardt 1917, p. 25.

proprietății, iar Anna s-a dedicat familiei, copiilor și hobbyurilor sale, lectura și pictura. Contesa Anna provenea din familia Normann Ehrenfels din Valpovo (Croatia). A crescut într-un mediu influențat de politicieni germani și austrieci, dar și de filozofi și artiști. În tinerețe s-a aplecat spre artele frumoase, iar în muzeul din Levoča se păstrează și caietul ei de schițe cu diferite desene pe care le-a realizat în țara natală (**Fig. 1**)²⁰. Este posibil să-și fi întemeiat și colecția de carte acasă în Valpovo deoarece există numeroase cărți cu semnătura mamei sale, Anna Normann, și a tatălui său, Adolf Ehrenfels, datate anterior sosirii în Slovacia. După sosirea în Spišský Hrhov, și-a continuat pasiunile (pictură, lectură și grija față de bibliotecă). Precum celelalte colecții de carte ale nobililor, biblioteca nu s-a păstrat ca un întreg, în trecut a fost de mai multe ori mutată, multe cărți au fost scoase și duse în diferite instituții înainte să ajungă la Martin, la Biblioteca Națională. Aici au fost incluse în fondul Bibliotecii Naționale a Slovaciei doar tipăriturile mai importante de secol XV-XVI, iar restul a ajuns în fondul de rezervă. Reconstrucția bibliotecii continuă încă, și, după ani, putem reconstrui și identifica anumite titluri datorită muncii atente a contesei Anna, care a scris cota fiecărei cărți, i-a pus ștampilă²¹ și a semnat-o fie sub forma Anna Normann, Anna Normann-Ehrenfels sau Anna Csáky (**Fig. 2**). Atentă la detalii, a pus în fiecare carte cota în același loc, în colțul din partea dreaptă a foii de titlu²². Pe baza cotelor știm că biblioteca a avut minimum 4950 de volume, deoarece numărul cel mai mare din cotă îl reprezintă 4950/IV. Anna a primit cărțile și ca daruri din partea rudelor; astfel, am obținut o impresionantă colecție de semnături ale rudelor și prietenelor contesei. Este vorba, de obicei, de femei din numeroasa familie Csáky, precum Mariette Csáky, Nanine Csáky, Beta Csáky, Leontine Csáky Eszterházy, Christine Csáky, Louise Csáky etc.

Dacă ne-am opri la conținutul fondului, atunci am putea afirma că avem în față o bibliotecă tipic feminină, cu cărți ale romancierilor ruși, englezi și francezi din secolul al XIX-lea, cu istorici și filozofi iluminiști francezi. Se găsesc aici operele complete ale lui Voltaire și Rousseau, dar și numeroase biografii și memorii. Interesantă este corespondența lui George Sand. Majoritatea operelor au fost scrise în franceză și germană, cca 40% fiecare, iar 20% sunt lucrări preponderent în maghiară. Cum germana i-a fost limba maternă, în germană găsim în special dicționare care au ajutat-o să înțeleagă enciclopedii, lucrări istorice, cărți despre arhitectură și grădinărit. Un grup interesant este format de literatura religioasă. S-a interesat de toate religiile lumii, islam, budism și upanișade, adică scripturi hinduse, care se găsesc astăzi în bibliotecă, alături de cărți despre

²⁰ Sursa imaginii de la **Fig. 1**: <https://www.slovakiana.sk/kulturne-objekty/cair-ko25j01> (accesat la 12.03.2024).

²¹ O ștampilă mică rotundă cu cele două steme ale familiei Csáky și Normann Ehrenfels. În partea superioară a ștampilei se găsește numele localității în care a trăit împreună cu soțul său, la Szepes Görgö, azi Spišský Hrhov.

²² Cabadajová 2023, p. 148-156.

vegetarianism și macrobiotică. În grupa literaturii în limba germană se regăsesc mai multe jurnale de călătorie și descrieri geografico-istorice ale multor țări, începând cu China, trecând prin toată Asia și terminând cu America. Printre curiozități amintim și dragostea ei pentru teatru și muzică. Se păstrează programe după care ne dăm seama că mergea frecvent la premierele de la Viena; pe lângă programele de la teatru se păstrează și librettele operelor lui Verdi, Mozart și Wagner. S-a păstrat, de asemenea, și programul festivalului „Bayreuther Festspiele” cu o dedicație din Bayreuther. Pentru limba maghiară aflăm clasicii literaturii, aproape întreaga operă a lui Jókai Mor, Miklós Jósika etc²³. În bibliotecă pot fi găsite și cărțile cu semnătura Mariannei Csáky, fiica Annei, și a nurorii, Viera Normann Csáky. Este evident faptul că la formarea acestor colecții Anna le-a inspirat pe ambele tinere, dar și pe fiul Gustáv, care își semna din copilărie cărțile „Gusti Csáky”, iar mai târziu și-a făcut propria șampilă. La moartea Annei s-a îngrijit atât de cărțile ei, cât și de întreaga bibliotecă a familiei din Spišský Hrhov.

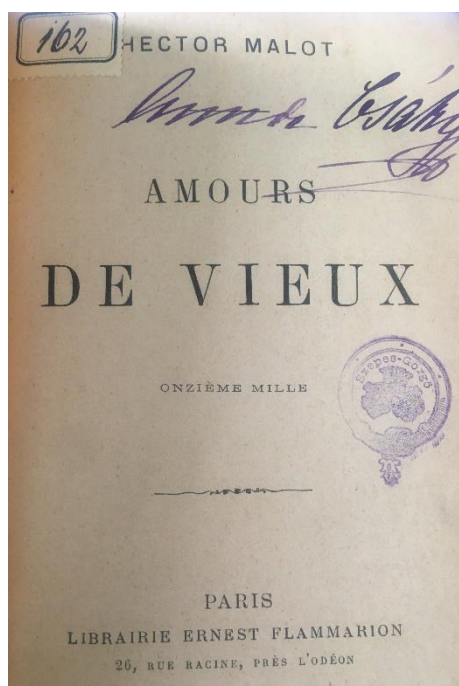

Fig. 2 – Foaie de titlu cu cotă, șampilă și semnătura Annei Csáky

²³ Cabadajová 2014, p. 59-66.

Din familia Csáky, la Biblioteca Națională a Slovaciei, se găsește, separat, și o altă bibliotecă personală, cea a Luizei Dessewffy (1836 -1865) din Fintice. Părinții ei au fost Francisc Dessewffy și Mária Alojzia (Louise) Csáky. Din biblioteca ei se păstrează azi doar 56 de volume, inițial aceasta având, probabil, mai mult de 722 volume ceea ce reiese din cotele cărților²⁴. Pe fiecare foaie de titlu se află însemnarea „Louise Dessewffy” (Fig. 3). Cărțile provin din oficine franceze, germane, belgiene, elvețiene și maghiare, ca limbi predominând franceza și germana. Din punct de vedere tematic întâlnim lucrări de istorie, economie, finanțe, religie și lingvistică, dar și multă beletristică (poezie, proză, nuvele, jurnale de călătorie, memorii)²⁵.

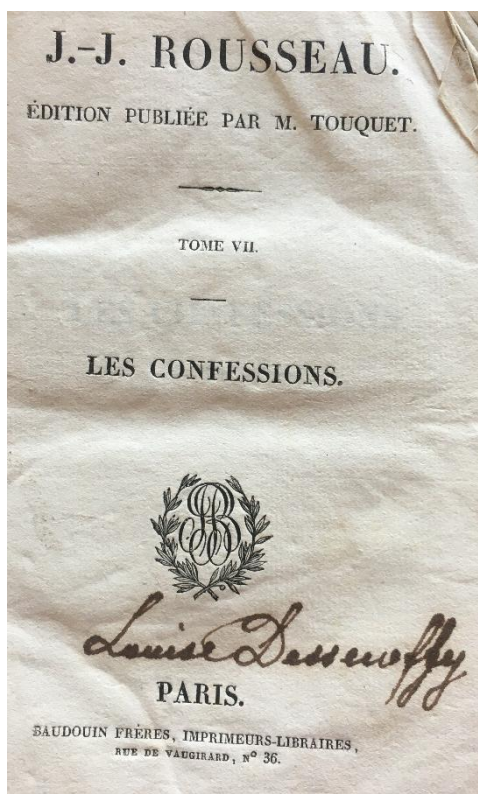

Fig. 3 – Foaie de titlu cu semnătura Luizei Dessewffy

²⁴ Hatalová 2009, p. 79-80.

²⁵ Domenová 2014, p. 26-28. Vezi on line <https://www.pulib.sk/web/kniznica/elpub/dokument/Domenova4/subor/Domenova.pdf> (accesat 30.04.2024).

Tot în fondurile Bibliotecii Naționale se păstrează și alte colecții de carte ale doamnelor din alte ramuri ale familiei Csáky; de exemplu, Anna Bolza Csáky, soția fratelui mai mare al lui Vidor, Albin Csáky, care a făcut parte din înaltele cercuri politice maghiare. A fost președintele Camerei Superioare a Parlamentului Maghiar și ministru al culturii și educației, totodată comite de Spiš și Šariš. Cărțile ei sunt însemnate cu prescurtarea „ABC” (Anna Bolza Csáky), iar, ceea ce este mai interesant, colecția cuprinde în special ediții ale operei lui Balzac. În cadrul reconstruirii fondurilor, încet, dar sigur, iese la iveală și colecția Irmei Königségg cu ștampila „Königségg Irma grófnő”. Irma a fost fiica Gisselei Csáky și nepoata lui Lászlo Csáky, important om politic maghiar care a participat activ la revoluția din anii 1848-1849. Aceste colecții necesită o analiză atentă și, în special, finalizarea reconstruirii colecțiilor de carte nobiliare păstrate în fondul Bibliotecii Naționale Slovace din Martin.

List of illustrations

Fig. 1 – Monastery with a bell tower. Author: Anna Normann Csáky, 1871

Fig. 2 – Title page with call number, stamp and signature of Anna Csáky

Fig. 3 – Title page with signature of Luiza Dessewffy

Abrevieri bibliografice

- Cabadajová 2014 – Jana Cabadajová, "Rekonštrukcia knižnice Čákiovcov", in Marcela Domenová (ed.), *Šľachta a šľachtické knižnice na východnom Slovensku*, Prešov, 2014, p. 59-66
- Cabadajová 2023 – Jana Cabadajová, "Ženský element v šľachtických knižniciach", in *Bibliotheca Antiqua 2023*, Olomouc, 2023, p. 148-156
- Domenová 2014 – Marcela Domenová, "Šľachtické knižnice z východného Slovenska v SNK Martin", in Marcela Domenová (ed.), *Šľachta a šľachtické knižnice na východnom Slovensku*, Prešov, 2014, p. 26-28
- Eckhardt 1917 – Sándor Eckhardt, *Az Aradi közművelődési palota francia könyvei*, Arad, 1917
- Granasztói 2007 – Olga Granasztói, "XVIII. századi főúri könyvkultúra maradványai egy elfeledett XXI. századi könyvtárban. Rekonstrukciós kísérletek – Arad, Megyei könyvtár", in *Erdélyi Múzeum*, 69, 2007, 3-4, p. 87-93
- Hatalová 2009 – Marianna Hatalová, "Knižnica Lujzy Dessewffy", in Peter Sabov și col., *Sprievodca po historických knižniciach na Slovensku*, vol. III, Martin, 2009, p. 79-80
- Klimeková 2023 – Agáta Klimeková, "Šľachtická knižnica Františka Vörösa z Farádu", in *Bibliotheca Antiqua 2023*, Olomouc, 2023, p. 136-142
- Menclová 1957 – Dobroslava Menclová, *Spišský hrad*, Bratislava, 1957
- MV SR, ŠA Levoča, Inventár archívu Csáky – Hodkovce